

La relació amb Montserrat

A l'arxiu del monestir es conserven desenes de cartes del beat i l'abat Aureli Maria Escarré.

28/09/2014

Ahir va ser beatificat a Madrid el bisbe Àlvar del Portillo, primer successor de sant Josemaría Escrivá al capdavant de la prelatura de l'Opus Dei, en una cerimònia presidida pel cardenal Angelo Amato, prefecte de la Congregació de les Causes dels Sants. Àlvar del Portillo,

nascut a Madrid el 1914 i mort a Roma el 1994 a la tornada d'un pelegrinatge a Terra Santa, va acompanyar sant Josemaría en diversos viatges pastorals a Catalunya, i el va visitar també en nombroses ocasions. El beat Àlvar del Portillo va mantenir una intensa relació amb els monjos benedictins del monestir de Montserrat –com la va tenir també sant Josemaría, fundador de l'Obra, a partir del 1937–, en moments decisius del desenvolupament d'aquesta institució de l'Església a Catalunya.

A l'inici de la postguerra, els primers membres de l'Opus Dei a Barcelona van experimentar una dura persecució, promoguda per algunes institucions religioses i secundades pel Govern Civil. Com era previsible, la maledicència va arribar també a Montserrat. Aureli Maria Escarré, que havia estat elegit abat coadjutor de l'abat Antoni Maria Marcet per la

comunitat monàstica, va rebre la benedicció abacial de mans del bisbe de Pamplona, Mons. Marcelino Olaechea, l'abril del 1941. Escarré, que llavors tenia 33 anys, va aprofitar l'ocasió per preguntar a Olaechea sobre l'Opus Dei i de les acusacions d'heterodòxia que se li dirigien. Aquest el va tranquil·litzar, ja que coneixia personalment sant Josemaría, i li va aconsellar que escrigués al bisbe de Madrid, Mons. Leopoldo Eijo i Garay, per obtenir més informació sobre això, cosa que va fer Escarré per tres vegades al llarg del 1941. Els rotunds aclariments del bisbe de Madrid van dissipar totes les inquietuds d'Escarré, sobre la institució fundada per sant Josemaría Escrivá el 1928, que té com a finalitat la promoció d'una profunda presa de consciència de la crida universal a la santedat en les circumstàncies de la vida quotidiana.

El juny del 1941, l'abat Escarré va acompanyar a Madrid l'abat Marcet, el qual havia estat convocat pel Govern per aclarir algunes qüestions. Durant els dies que Escarré va romandre a Madrid va conèixer Àlvar del Portillo, que en aquella època era un jove enginyer de camins que havia acabat els estudis universitaris.

L'abat Escarré va quedar admirat per la serenitat i la fermesa d'ànim d'Àlvar –tenia 27 anys–, així com pel profund sentit cristià amb què els membres de l'Obra afrontaven les contradiccions que estaven patint a Catalunya en aquells temps, seguint els ensenyaments de sant Josemaría. A finals d'aquell mes, Àlvar del Portillo va tornar la visita a Escarré al santuari de Montserrat i van conversar llargament.

Per manifestar el seu afecte cap a l'Opus Dei, al cap d'un temps Escarré

va voler rebre a Montserrat alguns dels primers membres de l'Obra a Barcelona: Lluís Valls, Rafael Termes, Joan Masià i Joan Baptista Torelló. Recorda aquest últim que durant la trobada l'abat Aureli, que portava al damunt les insígnies abacials, va descendir del tron en el qual es trobava, va abraçar cadascun d'aquells estudiants i els va dir que Montserrat defensaria l'Opus Dei, alhora que els va convidar a passar la Setmana Santa del 1943 al santuari com a convidats personals de l'abat. Àlvar del Portillo, que era el secretari general de l'Opus Dei, va ser hoste especial de l'abadia durant aquells dies. Unes setmanes més tard, el maig, l'abat Escarré i Àlvar del Portillo es van trobar de nou a Montserrat, ja que Àlvar viatjava a Roma per seguir davant la Santa Seu els tràmits jurídics que permetessin l'ordenació sacerdotal de membres de l'Opus Dei. L'abat Escarré li va lliurar cartes de presentació per a

dos monjos de Montserrat que exercien càrrecs de rellevància en institucions relacionades amb la Santa Seu: l'abat Anselm Maria Albareda, prefecte de la Biblioteca Apostòlica Vaticana, que va ser creat cardenal per sant Joan XXIII el 1962, i l'abat Gregori Maria Sunyol, director de l'Institut Pontifici de Música Sacra.

L'abat Aureli es va alegrar molt de l'ordenació sacerdotal d'Àlvar del Portillo, que va tenir lloc el 25 de juny del 1944 a la capella del palau episcopal de Madrid. Per celebrar l'esdeveniment li va fer arribar diverses ampolles d'aromes de Montserrat", el tradicional licor d'herbes elaborat pels monjos del monestir.

Àlvar del Portillo va fixar la seva residència a Roma el 1946, al costat de sant Josemaría Escrivá, amb qui va col·laborar estretament durant la

resta de la seva vida. A l'arxiu del monestir de Montserrat es conserven desenes de cartes que testimonien la fraterna amistat que van mantenir el beat Àlvar del Portillo i l'abat Aureli Maria Escarré, dues grans figures de l'Església del segle XX.

Miquel Delgado Galindo,
Sotssecretari del Consell Pontifici per
als Laics

Llegir l'original a La Vanguardia

Miquel Delgado Galindo

La Vanguardia

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/la-relacio-
amb-montserrat/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/la-relacio-amb-montserrat/) (07/08/2025)